

9 juli 2022, 7e Wedstrijd Zomercompetitie, Vuntus

Net op tijd was ik er: 5:45 uur. Uitvaren: 6:00 uur en niet verzamelen om 6:00 uur. Ik had al zo'n vermoeden.

Verder geen probleem, hup spullen in de boot, stukje roeien en bij het open water aangekomen het motortje starten. Deze keer geen 'sleepje' nodig.

Eerst op spierkracht de haven uit.

Lex en Cees op de steiger.

Gerrit heeft een tweedehands Tomosje op de kop getikt. Samen met John het apparaat van de juiste sappen voorzien en uitgeprobeerd. Loopt, vandaag ook, direct als een tierelier. Door onze relatieve onbekendheid met het water weten we niet direct waar we de stokken in het water zullen steken. Als we dat doen is het nog geen meter diep en de bodem keihard. Na wat heen en weer gezigzag en een aantal diepte metingen belanden we ergens op open water.

De wind is rustig, de temperatuur niet te hoog en er hangt een grauwig wolkendek. Sjaak zit een stuk verder op, we kunnen hem net zien. Hij zit al te vissen, als wij onze spullen nog aan het prepareren zijn: 'tijd is vis'.

Ik maak een voerplek aan de zijkant van de boot. De benzinelucht die in de boot hangt zorgt er voor dat ik dat uiterst voorzichtig doe. Natuurlijk wil je geen benzine aan je vingers en dus aan je voer, je hengel, je tuigje en alle andere visspullen.

Door de drassige laag op de bodem maak ik mijn voerballetjes niet al te vast. Ik wil dat de balletjes tijdens het zakken al uit elkaar vallen en het voer op de drassige laag blijft liggen.

Daarna werp ik levende en dode maden vermengd met casters over de voerplek.

Als aas prik ik een mestwurmpje, gezekerd door een made op de haak.

Ik werp in, let even niet op en zie daarna mijn dobber niet meer. Snel zeg! Direct een voortje. Te klein. Ik ben wel blij, want er zit meteen vis. De volgende exemplaren zijn wel maat en ik vang snel een mooie brasem. Dat gaat lekker zo!

Gerrit moet even wachten en vangt dan als eerste ook nog een grondel

*De boot met de kop in de wind
Vissen tussen motor en tank door.*

Het wordt een vreemde ochtend. We vangen bij vlagen vis. Veel klein spul ook. Slaan veel lucht: dikke aanbeten, maar geen vis.

Soms moeten we behoorlijk wachten op zelfs maar een tikje. Vervolgens vangen we ineens twee of drie mooie vissen: voorn en brasem.

We krijgen er geen continuïteit in.

Het weer verandert ook als het later wordt. De wind steekt op, is veranderlijk en er ontstaan golfjes. De temperatuur wisselt, afhankelijk van zon afgewisseld met wolken.

We klagen echter niet, want het is lekker droog en we blijven wel vis vangen, wat de moed er in houdt.

De mestpiertjes met de maden blijven het meeste resultaat opleveren

Plek bepalen,

uitloden,

haak beazen....

Sjaak was al vrij snel verkast. Wij overwogen dat ook, maar wordt het ergens anders beter? Toen John belde en tegenvallende resultaten meldde, besloten we niet te vertrekken. Op de Vuntus weet je dat het langer kan duren voor de brasem arriveert. Geduld kan daar beloond worden.

We zullen nooit weten of het wat uit had gehaald, want we zijn niet verhuisd.

Gert en John deden dat wel. Helaas leverde dat deze ochtend te weinig op, wat ook bij Sjaak het geval bleek.

Meten is weten.

Relaxt blijven en gewoon door schrijven.

Over de uitslag kan ik niet schrijven: heb hem nog niet en ben op vakantie. Sorry daarvoor. Wel hoorde ik dat Cees, Marinus en Erik best wat gevangen hadden. Zelf zou ik 1e in mijn categorie zijn geworden, een verrassing. Ik ben benieuwd.

Allen een heel zonnige, visrijke vakantie toegewenst!!

Harry Snoekbaars